

ὅποια χέρια ἤθελεν πέσει. Ἀκόμη καὶ διὰ προικίον ἐδικόν του τοῦ δίδει τὸ ἀμπέλι... μὲ τοῦτο: νὰ εἶναι καὶ νὰ κάθονται μαζί μὲ τὸν παπᾶ ντου, νὰ τὸν ἀπορεύουν ἕως τὴν ζωὴν του, δουλεύοντας καὶ αὐτὸς ὥστε ἐμπορεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὰ πράγματα· καὶ πάλε ὄντας δὲν ἐμπορῇ τὴν ἔγνοιαν αὐτοῦ νὰ ἔχουν· εἰ δὲ καὶ δὲν ἔκαναν μαζί καμίαν φορὰ καὶ ξεχωρίσουν, νὰ ἐξουσιάζῃ ὅλες τὲς ἐμισῆς νιντραδες τόσον τῆς ἐκκλησίας, ὥσάν καὶ τοῦ προικίου ντου, καὶ τὸ κάτω σπῖτι μὲ τὸ κελλάρι καὶ ὅ,τι ἔξοδον ἤθελεν γένει εἰς τὸν ἀρχιερέα εἰς τὴν χειροτονίαν του, νὰ γροικᾶται ἀνάμεσον τῶν γονέων...».

60 - 237a

1700. Ἀπόφασις ἐπιτρόπων Σύρου, ἀπὸ 15 Ἀπριλίου, ἐν 110a, σ. 249, ὑποσ. 19.

«...καὶ ἐμεῖς ἐκράξαμεν τοὺς μεγάλους τὶς κτιστάδες, ἡγουν... καὶ τοὺς ἐβάλαμε ἐμπροστὰ μας καὶ ἐξετάσανε τοὺς τοίχους, ἂν ἐποροῦσι νὰ κτίσουν ἀπάνω ἀνωγι καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶνε εἶπανε πῶς πρέπει νὰ τοὺς χαλάσουν καὶ νὰ τοὺς καινουργιώσουν, ἀλλέως πῶς ἀπάνω δὲν ποροῦ νὰ κτίσουν ἀνώγι... καθὼς καὶ ἀτί μας τὶς ἴδαμεν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τὴν σήμερον δίνομεν τέρμινον τοῦ ἄνωθι Λ. ἡμέρας ὀκτὼ νὰ χαλάσῃ καὶ νὰ κτίσῃ νὰ κάμῃ ποδάρι τοῦ ἀνωγιοῦ, ὅπου θέλει νὰ κάμῃ ὁ παπᾶς, καθὼς εἶναι τὸ ἀντέτι τοῦ τόπου μας· ἀλλέγως καὶ αὐτὸς ὁ Λ. δὲν ἤθελε νὰ κάμῃ ὡς ἄνωθεν, ἐπειδὴ καὶ κλαίγει πῶς διὰ τὴν ὥρα δὲν ἔχει τὸ πορούμενον, δίδομεν θέλημα τοῦ ἄνωθι παπᾶ νὰ χαλάσῃ τὸ ἀφτὸ κατῶφλι τοῦ Λ. καὶ νὰ τὸ κτίσῃ, διὰ νὰ τελειώῃ τὴ δουλειά του, μὲ τοῦτο: νὰ γράφῃ μὲ μάρτυρες τὰ ὅσα ἤθελε ξοδιάσει διὰ νὰ τοῦ τὰ πλερώσῃ ὁ Λ. εἰς τέρμινον ὡς τὸν δευτερογούλη καὶ ἂν τότες ἤθελεν κάμει δυσκολία ὁ Λ. νὰ πληρώσῃ τοὺς ὁξοδες τοῦ ἄνωθι παπᾶ, νὰ εἶναι κρατημένος ὁ παπᾶς νὰ πλερώῃ τοῦ Λ. τρία γρόσια διὰ τὸ αὐτὸ κατῶγι καθὼς τὸ ἀποκόψανε οἱ μαστόροι πριτὰ τὸ χαλάσουν καὶ τ' ἀπομείνῃ τοῦ παπᾶ τὸ κατῶγι ἐλεύθερα ἰδικό του...».

61 - 258a

1706. Σύστασις ἐμπορικῆς ἐταιρείας, 20 Ἰουλίου ἐν Καλαμωτῇ Χίου,

ἐν 161a, σ. 125, ἐξ Ἱστορικοῦ Τοπικοῦ Ἀρχείου, ἀριθ. 69, Καλαμωτῆς, φ. 196.

«Ἐπομείναμεν μὲ τὸν Ξένον Σαματιανὸν τοῦ ποτὲ Νικόλα νὰ κάμωμεν συντροφία νὰ τοῦ δώσω ἐγὼ ὁ Ξένος τοῦ Νομικοῦ ἀσιλλάνια δέκα νὰ τὰ κάμῃ ἀλισιβερίσι, ὅ,τι θέλει νὰ τὰ ψονίζῃ καὶ ὅποτε λογαριαστοῦμεν νὰ βγάλωμεν τὸ κεφάλιν καὶ ὅσον διάφορον κάμνει νὰ τὸ μοιράζωμεν. Καὶ βάλαμεν τὸν